

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUK j.nr. 400.A.5-0-0
Den 11. juli 2006

REFERAT

Ekstraordinært rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 29. juni 2006.

WTO forhandlingerne

Kommissionen var repræsenteret ved Kommissærerne Fischer Boel og Mandelson.

Kommissionen (Mandelson) orienterede om status for forhandlingerne, der fortsat var fastlåst i den kendte forhandlingstrekant mellem USA, der skal bevæge sig på den interne landbrugsstøtte, EU, der skal vise bevægelse på markedsadgang på landbrugsområdet og G20 på industritoldsatsområdet (NAMA). Kommissionen erklærede sig parat til at vise fleksibilitet, hvis andre vil give EU koncessioner af tilsvarende karakter.

Derefter fulgte en debat mellem de på landbrugsområdet traditionelt restriktive lande, der understregede, at der ikke kunne være tale om nogen nye tilbud vedrørende landbrug. Som modvægt hertil støttede de mere liberalt indstillede medlemslande stærkt Kommissionens linie. Samtlige medlemslande var imidlertid enige om vigtigheden af, at det samlede resultat blev balanceret, og således også indeholdt fremskridt inden for tjenesteydelser og industrivarer. Der skal bevæges "in concert" og andre forhandlingspartnere skal - som EU - udvise fleksibilitet.

G6- og green room møder

Efter det ekstraordinære rådsmøde afholdt WTO's generaldirektør Pascal Lamy bilaterale møder mellem bl.a. Kommissionen og USA og Brasilien samt møde i G-6 kredsen. Det lykkedes heller ikke i disse fora at bringe forhandlingerne videre, da der - i modsætning til forventningerne - ikke var amerikansk bevægelsesmulighed på intern støtte i landbrugssektoren. Samtidigheden i bevægelserne er det afgørende element i forhandlingerne.

Møde i Trade Negotiations Committee den 1. juli 2006

Ved det afsluttende møde i Trade Negotiations Committee (TNC) lørdag aften anmodede TNC generaldirektør Lamy om at foretage intensive og omfattende konsultationer med henblik på at skabe grundlag for modaliteter. Konsultationerne skal baseres på de foreliggende udkast for henholdsvis landbrug og ikke-landbrugsvarer. I sin redegørelse for forhandlingssituationen understregede Pascal Lamy, at der var tale om en reel og alvorlig krise, men at situationen på trods deraf ikke var helt håbløs. Der var blandt medlemslandene en udstrakt villighed til at forhandle, men det var nødvendigt, at en række store aktører påtog sig en ledende rolle. Opgaven var derfor at finde en vej til at afslutte forhandlingerne inden årets udgang.